

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

V. Cur monasterium quodam tempore laccessitum est.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

moritur, confessus aut detestatus cum dolore fuerit, quantumvis sanctus inveniatur, ad acres purgatorii ignes deputabitur; nam, quantumvis misericors Deus sit, tantum etiam justus, et quibusque peccatis infestus est. Existimo tamen ibi amorem semper immoraturum esse, in tenebris bonos nunquam futuros esse, itemque libenter humilitatem ibidem permanere.

IV. DE VIRGA DOMINI.

POSTQUAM ad claustrum venissem, non multo inde tempore elapso, adeo sæva infirmitate fui visitata, ut inde compassione Domnæ meæ valde afficerentur. Tunc dixi ad Dominum: Dilecte Domine, quid vis ex hac pœna? Tunc ita respondit Dominus: Omnes viæ tuæ sunt mensuratæ. omnia vestigia tua numerata; vita tua sanctificata est, finis tuus lætus erit, et regnum meum tibi multum proximum est. Domine, cur vita mea sanctificata est, cum tam parum facere valeo boni? Dixitque Dominus: Sic vita tua est sanctificata, quod virga mea a tergo tuo numquam desistet, *Te Deum laudamus*, quod tam bonus est Deus!

V. CUR MONASTERIUM QUODAM TEMPORE LACESSITUM EST.

DEBENT illis secreto benefacere quos in necessitate positos perspexerint, nam bonum quod inde aliquis accipit nolo ad monasterium habere. Hæc est glosa. Quisque juxta dignitatis suæ officium misericorditer illis benefaciat quos scit in necessitate degere.

VI. DE CAPITULO, ET QUOMODO CONSIDERARE SUOS DEFECTUS
ILLOSQUE DEPLORARE DEBENT; DE DUOBUS AUREIS NUMMIS
SCILIC ET DE BONA VOLUNTATE ET DESIDERIO.

QUICUMQUE hanc habet cognitionem, queruletur et lacrymetur mecum. Quando electi Dei filii ad Dominicum corpus accedunt sancteque illud accipiunt, ego in ferventi recollectione Capitulum meum debeo intrare. Tunc occurrit mea indignitas me tangens; occurrit et desidia mea quæ me culpat; occurrit animi levitas, mihiq̄ue instabilitatem meam objicit; occurrit et vilitas inutilis vitæ meæ, et turbat me; tunc occurrit timor Dei et flagellat me; indeque tamquam miser vermiculus super terram irrepo, et sub herba mearum multimodarum negligentiarum quotidianarum me abscondo, residensque ad cœlum sic exclamo: Eia piissime Deus! concede mihi ut hodie gratiæ tuæ particeps efficiar, quam nunc electi tui acceperunt. Et respondit Dominus: Accipe duos nummos aureos, qui ejusdem sunt ponderis, et inde emas, nam æque multi quidem sunt pretii, et æque boni. Heu! dilecte Domine, quomodo mea vilitas tuam posset æquare bonitatem, cum sim nihil, quo tibi redonare honorem valeam? Nihil habeo quod te condeceat, nec aliquid ex mundo spero in animæ meæ consolationem, adeo dejecta miserabilisque sum effecta, quodque tamdiu concupivi hoc frustrata sum. Dixitque Dominus: Cum bona voluntate ac sancto desiderio quodcumque velis poteris ex æquo solvere.

VII. QUOMODO QUIS DEO OMNI TEMPORE UNIRI DEBET.

HOMINEM Deo sine intermissione uniri, hæ sunt cœlestes deliciæ super omnem mundi voluptatem. Quomodo vero illud fiet? In omni nostra operatione sine intermissione conversari debet nostrum desiderium, omniaque opera nostra in christiana fide confessioneque divina indesinenter scrutari